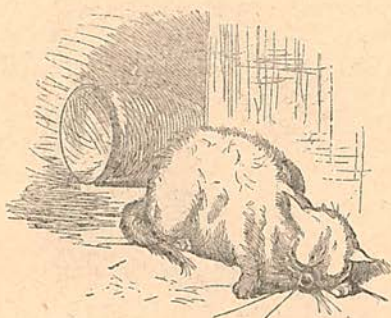

Мара свита до стъпната жално, жално мякаше. Други пъть като оставяхъ нѣщо за ѣденъе, тя и не помислюваше да се доближи до него.

СВРАКА И ОРЕЛЪ.

(Басня).

Веднѣжъ всичкитѣ птици се събрали и избрали орелътъ не само за тѣхенъ царь, но и за господарь на всичкото небесно пространство. Тѣ всички се обѣщали, че ще го иматъ за царь и ще му се покоряватъ.

Не се изинжло много врѣме, *свраката* отишла въ царскитѣ палати и поискала да ѣхъ пустнѣтъ при царьтъ, защото щѣла да му каже нѣщо важно.

Молбата и се послушала и тя съ най дълбоко почитание и смиреность почнѣла да говори на царьтъ: „Царю честитий, между насъ има една птица, която постоянно ходи, гдѣто завърни и като си вдигнѣла опашката на горѣ, казва че не иска да те признае за царь. Тя има строгъ погледъ и азъ за пръвъ пъть като ѣхъ видѣхъ, забравихъ се.“